

Ó... jaj...

A szék karfájához nem egy
betörő volt odabilincselve...
Hanem...

- Téliapó?! - nyögte ki
Claude.

A kutyus azon gondolkodott,
vajon ki tekerte fel a fűtést, mert
hirtelen nagyon melege lett.
Bolyhos Zokni uraság is fülig
vörösödött.

Claude a pulóvere szegélyével
babrált, és magyarázkodni
kezdett, hogy tényleg azt hitte,
egy igazi betörővel
van dolguk.

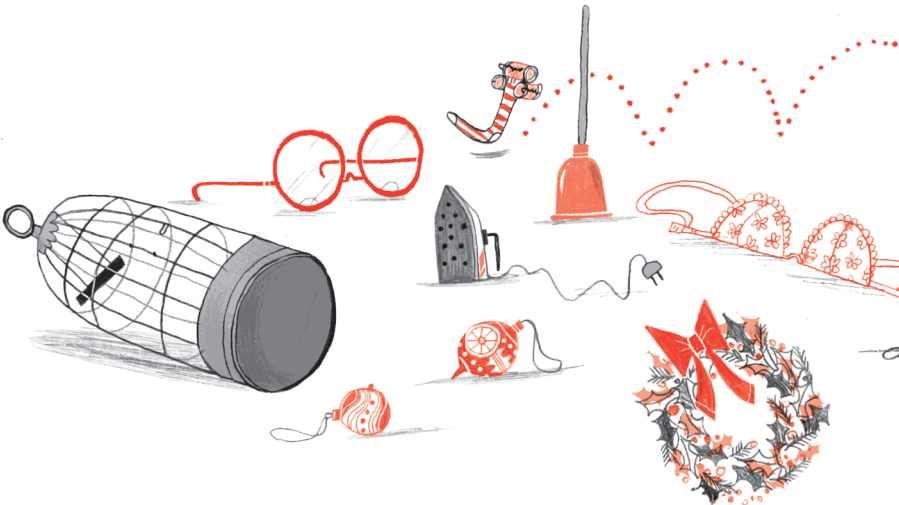
- Nagyon sajnálom... - tette hozzá
végül halkán.

- Semmi baj! - kuncogott a
Télapó. - Csak arra szeretnék
kérni, hogy szedd le rólam
gyorsan a bilincset, ha
nem gond. Ma éjjel
elég sok dolgom
van. Itt van a
bilincs kulcsa?

Claude pislogott egyet. A kulcs...
Bizony ám, valahol lennie kellene
egy apró kulcsnak a bilincshez.
De hol keresse?

Claude lekapta a sapkáját, és
a szőnyegre borította a tartalmát.
Aztán átkutatott minden zugot
a lakásban.

Végül benézett a ruhája alá
és a cipőjébe is.

Bolyhos Zokni uraság
megnézte, hogy a kulcs
nem maradt-e véletlenül
a hálókabátja zsebében, vagy
a varródobozában, de sehol
sem találta.

Ami azt illeti, a kulcs
szőrén-szálán eltűnt!

- Ajjaj, most mi lesz! - sóhajtott a Téalapó. - Mihez kezdünk? Hogyan fogom kiszállítani ezt a rengeteg ajándékot hajnalig...? Claude zavarában köröket rajzolt a mancsával a padlóra. Hát ez bizony nagy BAJ! És ő a hibás... Bárcsak tudna segíteni valahogy...

Hirtelen támadt egy ötlete!

- Meg tudjuk csinálni! -

kiáltotta. - Éjfélig vissza kell érnünk, de addigra biztosan kiszállítjuk az összes ajándékot!

A Téliapónak kétségei voltak, de nem tudott mit csinálni.

- Elég hideg van ahhoz, hogy szánnal röpködjete az égen - mondta. - Nincs egy kabátod?

Claude bólintott, és magára kapta gyönyörű, bélelt kabátját.

- És a lábadra is kellene valami, ami melegen tartja... - javasolta a Télapó. - Szívesen kölcsönadom a nadrágomat.

